

பாரதியின் காலம் 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பக் காலம், இந்தியாவெங்கும் சூதந்திர விடுதலைப் போராட்டம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த காலம். மக்கள் அரசியல் ரீதியாக மட்டுமன்றி சமூக ரீதியாகவும் அடிமடைப்பட்ட வாழ்வுக்கு உட்பட்டிருந்தார்கள். இந்த நிலையிலே பாரதி மக்களின் அரசியல், சமூக விடுதலையை நோக்காகக் கொண்டு இலக்கியங்கள் படைத்தார். தமிழ் கவிதை உலகில் மிகவும் முற்போக்கான சமூக, அரசியல் உணர்வுகளை உணர்வு பூர்வமாக முதன்முதல் வெளிப்படுத்தினார். மக்கியமாக அவர் தொழிலாளர்களுக்கு, அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு, ஏழை எளியவர்களுக்கு ஆதரவாகக் குரல் கொடுத்தார். அக்குரல் பாரம்பரியச் சிந்தனைகளுக்கு மாறானதாக அமைந்தன.

அந்தவகையில் அவர் மக்கள் இலக்கியத்தின் முன்னோடியாக விளங்கினார். ஆறில் ஒரு பங்கு' என்னும் சிறுகதை மூன்றுகளில் 'இந்த நிலைப் பாரத நாட்டில் உழவாத் தொழில் புரிந்து நமக்கெல்லாம் உணவு கொடுத்து இரசிப்பவர்களாகிய பள்ளர், பறையர் முதலிய பரிசுத்த தன்மை வாய்ந்த வசிய சகோதரர்களுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்கின்றனே' என்று கற்றுக்கொண்டார். இது அவர் தொழிலாளர் மீது கொண்டிருந்த பற்றைக் காட்டுகிறது.

தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு ஆதரவாக அவர் குரல் கொடுத்தார். தொழிலாளர்களை மலோன நிலையில் மதிக் கவண்டும் என்று கற்றுக்கொண்டார். தசீய எழுச்சியின் போது தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளின் வீறுகொண்ட போராட்டங்களுக்கு அறக்கை வல விடுவதாக அவரின் எழுத்துக்கள் அமைந்தன. தன்னையும் ஒடுக்கப்பட்டும் உழைக்கும் வர்க்கத்தோடு இணைந்து நோக்கினார். அவரது மக்கள் நல நாட்டத்தலை 'விடுதலை' என்ற கவிதையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். 'திறமை கொண்ட, தீமை அற்ற தொழில் புரிந்து யாவரும் தரேந்த கல்வி ஞானம் எய்திட வண்டும்' என்று கற்றுக்கொண்டார்.

சாதி பதேமின்றி சமத்துவமாக வாழ்வதையும் மனிதர் யாவரும் சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வதையும் மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொழுத்தி ஆண்களும் பெண்களும் சமமாக வாழ்வதையும் விடுதலையின் இலக்கணமாகக் கருதினார். இந்திய சமூகத்திலே புரையோடிப் போயிருந்த சாதிக் கொடும்மைக்கு எதிராக அவர் வன்மையாகக் குரல் கொடுத்தார். சாதி வேற்றுமை, வளையின் அதிகாரத்துவம் இரண்டையும் மனிதத்தன்மை அற்றவை என்று சாதினார். சூதந்திரம் பெற்ற இந்தியாவில் இவ்வை இரண்டும் மண் மீடிப் போவதாக நினைத்துப் பள்ளுப் பாட்கொண்டார்.

“பார்ப்பானை ஐயரென்ற காலமும் போச்சே – வளென்னை
பறங்கியரதை துரையென்ற காலமும் போச்சே”

என்று சமத்துவ சமூக நோக்கின் மாசற்ற மனிதப் பணியை வெளிப்படுத்துகின்றார். இந்தியரிடையே சாதி அடிமதை தனம் உள்ளவரை வளையெருக்கே அது நன்மை பயக்கும். இந்தியருக்குத் துன்பம் உண்டாகும் என்று கற்றுக்கொண்டார்.

Written by - சிவராசா ஓசாந்தி, உதவி வரிவாரியாளர், மொழித்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை. -
Wednesday, 16 September 2020 10:06 - Last Updated Wednesday, 16 September 2020 10:12

“சாதிச் சண்டைப் போச்சோ – உங்கள்
சமயச் சண்டைப் போச்சோ”

என்று வள்ளையர் சூதந்திரம் வண்டுவாரைப் பார்த்துக் கடைக்கும் பாவனையில் பாடி மனிதனை மனிதன் அடிமைப்படுத்தும் வட்டை மடமையைக் கண்டிக்கின்றார். மலேம சூதந்திரம் கடைக்கிறீ ரே உமக்கு அந்தத் தகுதி உண்டா? என்று ஏளனமாகக் கடைக்கிறார்.

“சரேந்து வாழ்வீ ரோ – உங்கள்
சிறுமகைக் குணங்கள் போச்சோ?”

வள்ளையர் மக்களை அடிமைப்படுத்தியதற்கு இந்திய மக்களின் ஓற்றுமையின்மையைச் சுட்டிக் காட்டுவதோடு சாதி தொடர்பான ஏற்றத் தாழ்வுகளை சாதியை ஏற்றுக் கொண்ட பெரிய மனிதர்களிடம் இதனைக் கூறாது தயைவதி தன்மை

கொண்ட குழந்தைகளிடம் கற்றுக்கொள்ளுங்கள் .

“சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா - காலத்
தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லால் பாவம்!
நீ தி, உயர்ந்த மதி, - அன்பு
நிறைய உடையவர்கள் மலேரோ”

அவ்வாறே பணம் அடக்குமுறையை வலிமை பெற்றிருந்த சமூகத்தில் பண்ணின் சமத்துவ உரிமைகளை காக்கக் குரல் கொடுத்தார் . பணம் விடுதலையை சமீபத்தில் தளத்துக்கு விரிவுபடுத்தும் வகையில் பணங்களின் உயர் கல்விக் கான வாய்ப்பு, இள வயதில் மணம் செய்து வகைக்கும் முறையை ஒழித்தல் , கணவனதைத் தெரிவு செய்து வதில் பண்ணின் விரும்பப்பெறாத , உடமைகளில் அவர்களுக்குச் சம்பங்கு வழங்குதல் , மூதலானவற்றின் அவசியத்தை அவர் வற்புறுத்தினார் . அந்தவகையில் பணங்களின் உயர் கல்விக் கான வாய்ப்பை பின்வரும் பாடல் வளியிட்டுத் துக்கின்றது .

“பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரிநிற பணிகள் நடத்த வந்தோம்
எட்டு மறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பணம்
இளைப்பில்லை காணென்று கும் மியடி!”

அதாவது ஆண்களுக்கு இணையாக பண்களுக்கும் உயர் கல்வி வாய்ப்பு கிடைக்க வேண்டும் என்பதை மனித நயத்தோடு இக்கவிதை வரிகள் வளியிட்டுத் துக்கின்றன . அத்தோடு பண்ணுக்கு விதிக் கப்பட்டதுபோல ஆணுக்கும் ஒருதார மணமுறையை விதித்தல் , பண்ணிடமிருந்து மட்டுமன்றி ஆணிடமும் கற்பனை எதிர்பார்த்தல் மூதலான பாலர் தியான சமத்துவச் சிந்தனைகளை வளியிட்டுத் துக்கினார் . ஆணிலலாம் கற்பனை விட்டுத் தவறு செய்தால் அப்போது பணமையும் கற்பழிந்து விடாதோ என்று வினாவுகின்றார் . அந்தவகையில் கற்பு என்பது இருவருக்கும் பொதுவானது என்பதை பின்வரும் கவிதை வரிகள் வளியிட்டுத் துக்கியுள்ளன .

“கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார் , இரு
கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைய்போம்
வற்புறுத்திப் பண்ணண்க் கட்டிக் கொடுக்கும்
வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம்”

மலேமும் அவரது பாடல்களில் ஏழை மக்களின் வறுமையை கண்டு ஏங்குவதும் அதைப் போக்க வழி காண்பதும் அவரது பாடல்களிலே அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன . சிலருக்கு உணவு மிதமிஞ்சி இருப்பவர் உண்ண உணவின்றி மடியும் கொடுமை தீர்ந்திட வேண்டும் . எல்லோரும் சமம் . அண்ணன் தம்பி போல என்ற புத்தி உண்டாகி ஏழை மக்களின் வயிறு பசிக்காமல் சிலை வந்தார்கள் காப்பாற்ற வேண்டும் . அது முடியாத போனால் நிலத்தைச் சகலருக்கும் பொதுவென்று ராஜ்ஜிவிதி ஏற்பாடு செய்து கொள்ள வேண்டும் . என்று ஏழைகளின் வறுமையைப் போக்க வழிக் கின்றார் .

“இனியொரு விதி செய்வோம் - அதை
அந்த நாளும் காப்போம்
தனி ஒருவனுக்கு உணவிலையெனில்
யுகத்தினை அழித்திடுவோம்”

Written by - சிவராசா ஓசாநிதி, உதவி வரிவாரியாளர் , மொழித் துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் , இலங்கை. -
Wednesday, 16 September 2020 10:06 - Last Updated Wednesday, 16 September 2020 10:12

என்று ஏழ்கைகளுக்குச் சார்பாக ஆக்ரோசமாகப் பாட்குகின்றார். இது பாட்டாளி வர்க்க சமத்துவ கோசமாக அமைகின்றது. பாரதம் ஓப்பில்லாத பொதுவாடமசைச் சமுதாயமாக மலரவேண்டுகின்றேன் அவர் பிரகடனம் செய்கின்றார். சமுதாயத்தின்மீது அவர் கொண்டிருந்த பற்றுதல் பின்வருமாறு.

“நெஞ்சு பொறுக்காதில்லையே இதை
நினைந்து நினைந்திடின்மும் பொறுக்காதில்லையே
கஞ்சுகாடிப்பதற்கிலார் அதன்
காரணங்கள் இவையென்மும் அறிவாமிலார்...”

என்று அக்கால மக்களின் அவல நிலை கண்டு நெஞ்சம் கொதிப்புகின்றார்.

இந்திய சூதந் திரம் மனிதகால விடாதலையுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுகின்றேன் என்று பாரதி விரும்பினார்.

“மனிதர் உணவமை மனிதர் பறிக் கும்
வழக்கம் இனியும் உண்டோ”

என்று சபதம் இடுகின்றார்.

பாரதி பறெப்படும் சூதந் திரம் அரசியல் சூதந் திரமாக மட்டும் அமையாது சமூக விடாதலையையும் கொண்டதாக அமைய வேண்டுகின்றேன் என்று விரும்பினார். அச்சமும், தளகைகளும் இல்லாத ஆதம் சூதந் திரமான நிலையினையும் அவர் வற்புறுத்தினார்.

“மண்ணுலகத்து மாளுடன் தனகைக் கட்டிய
தளையெலாம் சிதறுக”

என்று பாடிய அவர்,

“எல்லோரும் ஒன்றென்மும் காலம் வந்ததே
பொய்யும் ஏமாற்றும் துலகைகின்ற காலம் வந்ததே”

என்று பிரகடனம் செய்கின்றார்.

ஆசிய எழுச்சியையும் உலக ஒற்றுமையினையும் காண அவர் விரும்பினார். அறிவின் துணை கொண்டும், உணர்வின் வழிகொண்டும் அவர் மனிதனைப் புரட்டிக் கேழ்துள்ளும் தளகைகளைத் தகர்த்தி மண்ணுலகில் விண்ணுலகை உருவாக்க வேண்டுகின்றேன் என்று விரும்பினார்.

பாரதியின் பக்திப் பாடல்களும் மக்கள் நலன் சாரந்தவையாகவே அமைந்துள்ளன.

“நல்லதோர் வீணை செய்தே – அதை
நலங்கடெப்பாழ்த்தியில் எறிவதுண்டோ”

என்ற பாடலில் தனது வாழ்வு மக்கள் நலமுடன் வாழ்வதற்குப் பயன்பட வேண்டுகின்றேன் என்று வேண்டுகின்றார். மக்களின் நோயினையும் வறுமையினையும் நீக்கவதற்கான

ஆயுதமாக கவிதை அமையை வணை டும் . மனிதர் அனைவரும் ஓர் உள்ளம் எனக்கொண்ட டு
எல்லோரும் பயனுற சந்தோசமாக வாழ்வதற் கான அறநெறியை வளெிப டுத்துதினார் .

மக்கள் மத்தியில் புரையோடிப் போயுள்ள மட்டத்தனங்களையும் வறேற்றுமகையையும்
சாதி, அவற்றைப் போக்குமாறு கடைக்கிறார் . சாதிப்பிரிவுகள் , சண்டகைள் , பண்ணடிமை,
மதவறோபாடு, நிறவறோபாடு, வர்க்க வறோபாடு முதலான வறேற்றுமகையைச் சாடும்
அவர் அவற்றிலிருந்து விடுபடுமாறு மக்களை வணை டுகின்றார் .

“வயிற்றிலிருந்து சோறிட வணை டும் - இந்த
வாழும் மனிதருக்கெல்லாம்
பயிற்றிப் பல கல்வி தந்து...”

என்று ஏழைக்கு உணவிடுவதை வலியுறுத்துவதுடன் எல்லோரையும்
உயர்த்துவதற் கான கல்வியறிவை ஊட்ட வணை டிய அவசியத்தையும் பாடுகின்றார் .

“சாதிக் கொடுமகைள் வணை டாம் - அன்பு
தன்னில் சழித்திடும் வயைம்...”

என்று மாணுட நயேத்தை வற்புறுத்துகின்றார் . மற்றவரில் அன்பு சலுத்தினால்
வறேற்றுமனை நீங்கும் . அது பிமிசழிப்புற வழி சமகைக்கும் .

“அறிவை உயர்த்திட வணை டும் ...
அத்தனை பரோக்கும் ஒன்றாய் ...
சிறியதை மமேபடச் செய்தால்...”

உயர்ந்தவர் , தாழ்ந்தவர் என்ற பதேம் இன்றி அறிவை வளர்ப்பதே மனிதர்
மமேபுத்துவதற் கான வழி என்று கபிற்கின்றார் . ஏழகைள் , தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்
எனச் சிறியவர்களை மமேபடச் செய்தால் தயெவம் நம்மை வாழ்த்தும் என்று
ஓன்றுபட்ட வாழ்வை வற்புறுத்துகிறார் .

இவ்வாறு மக்கள் அனைவரும் சமனானவர்கள் . இதனை மறுத்த உள் நாட்டுச்
சாதிக் கொடுமையையும் , மதவிரோதத்தையும் , பாலியல் ஏற்றத் தாழ்வையும்
கண்டித்தார் . மனித சாதி ஒன்றே என்று இடித்துரைத்தார் . மனிதன் என்பவன் மலேகீழ்
அற்றவன் . மனித ஆதமா சமமான அன்பு கொள்ளும் போது மட்டுமே மனிதநயேம்
மலரும் . மக்கள் இன்பமான வாழ்வு வாழ்வார் . இதுவே அவரது கவிதைகளில் விர்விக்
கிடக்கும் கருத்தாகும் .

1. சித்திரலகோ, மௌ., 1996, பாரதியின் பணை விடுதலை, விபுலம் வளையீ டு.
2. நடஸேவரன், க., 2013, பாரதியைப் பயில்வோம், தனெ மராட்சி இலக்கிய அணி.
3. வறேத்தனார், க., 1965, பாரதியார் பாடல்கள் , ஸ்ரீ சூப்பிரமணிய புத்தகசாலை.
4. வலுப்பிள்ளை, சூ., 2007, பாரதியார் பாடல்கள் , ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை.

000000 : 00000000000 000000000000 00000 00000

Written by - சிவராசா ஓசாந்தி, உதவி வரிவாரியாளர், மொழித்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை. -
Wednesday, 16 September 2020 10:06 - Last Updated Wednesday, 16 September 2020 10:12

---

*000000000000000 - 00000000 00000000, 00000 00000000000000, 000000000000, 00000000000
00000000, 00000000, 00000000.